REMIGIUS ALTISSIODORENSIS. AELIUS DONATUS. PRISCIANUS CAESARIENSIS. SERVIUS HONORATUS. GLOSSEN

Anfang 13. Jh. Seite 121v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

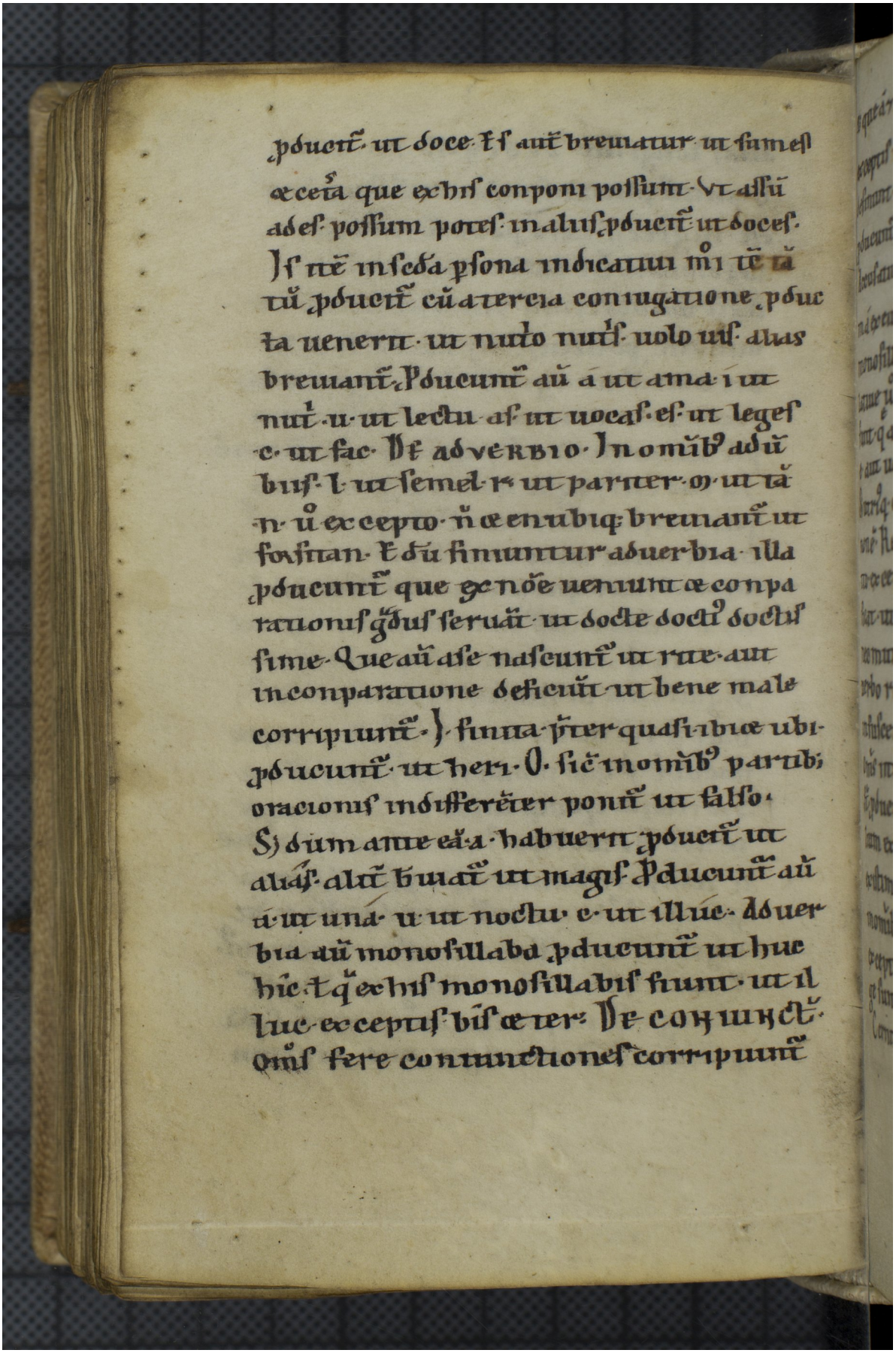

pducunt ut doce. Et aut breuiatur ut sumes
cetera que ex his conponi possunt. Vt assu
ades possum potes. in aliis pducunt ut doces.
Is tte in secda psona indicatiui mi tte ta
tu pducunt cu a tercia coniugatione pduc
ta uenerit ut nuto nutis uolo uis. alias
breuant. Pducunt au a ut ama. i ut
nuti. u ut lectu. as ut uocas. es ut leges
e ut fac. De adverbio. In omib adu
bis. l ut semel. r ut partier. o ut ta
n. u excepto. n ce enubiq breuant ut
forsitan. Et ab u finiuntur aduerbia illa
pducunt que genere uenium ce conpa
rationis gdus seruat ut docte docti doctis
sime. Que au a se nascunt ut rte. aut
in conparatione deficiunt ut bene male
corripiunt. I. finita preter quasi ibi ce ubi
pducunt ut heri. O. sic in omib parti
oracionis indifferenter ponit ut falso.
Si diu ante ea. a. habuerit pducunt ut
alias. alti buat ut magis. Pducunt au
i ut una. u ut noctu. e ut illuc. adver
bia au monosillaba pducunt ut huc
hic. Et q ex his monosillabis fiunt. ut il
luc. excepta bis ceter. De coniunct
onib fere conuinctiones corripiunt